

1873
 1293
 1. Beh. af Lovf. om Tillæg til Lønningen for Embeds- og Bestillingsmænd.

altid af at gaa aabent tilværks, og jeg skal ogsaa gjøre det i dette Tilfælde. Derfom man gaar ud fra den Betragtning, at Lønningerne ere stillede saaledes, at det saasnart der indtræder den mindste Forandring i Prisene paa adskillige Livsforbrødenheder, er en absolut Selvfølge, at man da man komme til en Forhøielse, saa er det rigtig, at man gaar der til, og det er derfor, at jeg ifor og de foregaaende Aar er gaaet med til at forhøje de mindre Embedsmænds Lønninger. Jeg kan imidlertid ikke være enig i, hvad der er udtalt af den ærede Finansminister og af adskillige af de andre Herrer, som have talt for dette Lovforslag og imod den motiverede Dagsorden, nemlig at Pengenes Synten er lige trykkende for Alle. Det kan vel være Tilfældet i en vis Forstand; men paa den anden Side kan Pengenes Synten ikke være lige trykkende for Alle, idet det er en Selvfølge, at den ikke kan have saa megen Indflydelse paa den, der har over 800 Rd. som paa den, der har under 1 aarlig Løn. Jeg ser nok, at adskillige af de ærede Medlemmer rygte paa Hovedet, og jeg kan godt forstaa dette, thi de Herrer, der ere vant til at have 1, 2, 3, 4 til 5000 Rd. aarlig i Løn — (En Stemme: Det have ikke Mange!) — ja derfor har jeg ogsaa nævnt alle disse Lønninger, kunne paa Grund af deres Svæbner have faaet den Anskuelse, at de leve saa knapt som mulig, og som Følge deraf finde, at Livsforbrødenhederne nu trykke dem. Dette kan jeg godt sætte mig ind i; men jeg vil spørge, hvorledes det gaar alle Andre. Ere vi Landboere? Er ikke tvungne til at indskrænke os, saasnart der kommer Aaringer, hvori vi have mindre Indtægter? (Stemmer: Nei, nei!) Jeg beder de ærede Herrer om Forsikelse; jeg vilde ønske, at de vilde sige mig en Maade, hvorpaa vi kunde indgaa at tvinges til at indskrænke os med Hensyn til de daglige Forbrødenheder, naar vore Indtægter blive mindre. Derfom de Herrer vilde vise os det, vilde vi virkelig være dem meget taknemlige; men jeg er bange for, at det vilde blive noget vanskeligt for dem. Naaget jeg altsaa erhinder, at der kan være visse Tilfælde, hvori det vilde være ønskeligt, om enkelte Embedsmænd fik en Forbedring i deres Løn, tror jeg ikke, at man for et enkelt Aar er absolut forpligtet til at gaa ind paa en Forhøielse. Derved vilde det jo være staaet fast, at man, saasnart der kom et Aar, hvori Konjunkturerne bleve noget forskjellige fra, hvad der er det Almindelige, strax skulde forhøje Embedsmændenes Lønning; men derved stillede man dem i et Forhold, der er forskjelligt fra de øvrige

1873
 1294
 41. Møde. Ordentlig Samling, 1873—74

Statsborgeres. Dette er min Hovedgrund, hvorfor jeg er imod dette Lovforslag. Der er dernæst en anden Grund, hvorfor jeg ikke kan stemme imod den motiverede Dagsorden. Hvis jeg skulde gaa ind paa selve Løven, kan jeg nemlig for mit Bedkommende ikke indse, at man kan faae den ud i Aar. Jeg kan nemlig ikke være enig i, hvad der iforgaars blev udtalt af det ærede Medlem fra Aarhus (Singerlev), nemlig, at Folkethinget sandelig ikke er saa bange for at foretage Forandringer, og at man derfor ogsaa kunde foretage Forandringer i denne Lov for at vise, hvad man vilde. Det er ganske vist, at Folkethinget ikke pleier at være bange for at foretage Forandringer; men man pleier ogsaa fra Ministerbordet at høre, at man ikke kan tage imod disse Forandringer. Det er imidlertid ikke alene dette, hvorpaa det kommer an, men den Omstændighed, at Lovforslaget først er kommet frem i Midten af Samlingen, gjør det temmelig sandsynligt, at Løven ikke vil komme ud, derfom man vil foretage store Forandringer der. Jeg siger altsaa: Lader os være ærlige og sige vor Mening rent ud. Vi kunne for det Første ikke erkende Nødvendigheden af de Grundtætninger, der ere nedlaagte i Løven, og dernæst kunne vi heller ikke indrømme, at man, fordi Konjunkturerne for et enkelt Aar stige, strax skal gaa til en Forhøielse af Embedsmændenes Lønning. (En Stemme: Det staa ikke i Dagsordenen!) Det ærede Medlem siger, at det ikke staa i Dagsordenen, men jeg motiverer, hvorfor jeg vil stemme for Dagsordenen, og jeg bryder mig da ikke om, hvad der staa i den. Jeg skal ikke negte, at det Foredrag, vi iforgaars hørte af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtreds (Fenger), overraskede mig noget. Jeg fik det Indtryk deraf, at han søgte at finde Grunde, hvorved han vilde indvise paa os Andre, for at vi skulde gaa ind paa en Bearbejdelse af dette Lovforslag; men naar jeg tænker mig, hvorledes det ærede Medlems Stilling var for en 4—5 Aar tilbage, forekommer det mig, at hans Stilling nu er noget forandret. Vi førte nemlig den Gang fra dette ærede Medlem, at han mente, at man uden Vanskelighed kunde gaa til at tage 6 pCt. fra Enhver, endog de allerlaveste lønede Embedsmænds Lønning. Naar man sammenligner denne hans Udtalelse for 4 og 5 Aar siden med hans Udtalelser iforgaars, forekommer det mig, at man maa faae det Indtryk, at det er foregaaet en mærkelig Forandring med dette ærede Medlem. Min Stilling til Dagsordenen er, altsaa denne, at jeg vil stemme for den, for det Første, fordi Lov-